

Svenska Canada = Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 22.

Lösnummer 5 Cents.

WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 24 JUNI 1914.

N: 25.

Stockholmsbref.

Speciellt för Sv. Canada Tidningen.

Stockholm d. 1 juni.

I år kom våren otvånigt tidigt. Redan mot slutet af april inträffade löfisprieken, och värmen var som vid midsommar. Men sedan dess har det varit ganska kyligt och torrt, och först under den sistförflutna veckan blef det litet regnigt några dagar. Så har det för öfrigt varit under de tre sista åren — försommarna ha varit torra, i Östergötland, särskildt i provinsernas norra delar, har det varit starkt frost under de båda sista åren...

Nu är det relativt lugnt i pressen, sedan remissdebatten utbrött som vårens luft. Missnöjet bland värderna är dock fortfarande ganska märkbart, i all synnerhet därför, att regeringen otvånigt anmåde undanskjutna nykterhetsfrågan till ett kommande riksmöte. Finansministeren försökte att få till stånd en "övervakningskommitté", som skulle sköta nykterhetsfrågan, men denna nykterhetskommitté, kandidater, hvilka för detta ändamål utvaldes af regeringen, förklarade sig icke kunna vara med om ett dylikt arbete, till frägnas förklarings, för fullt hela projektet. Nu förklarade visserligen herr Wenneström i remissdebatten, att han likväl skall framlägga en proposition i ämnet för innevarande riksdag, naturligtvis då till föremål för att höstval förestår; och icke ens högers kan numera ignorera nykterhetsfrågan. Riksdagens nykterhetsutskott har emellertid gått honom i förväg och motionerat, i huvudsak på basen af kommitterades förslag från i höstas.

Det är ett lika klokt som framsynt förslag, nykterhetskommittén, och som tvifvelsutan skulle skänka landet en effektiv övervakningsåtgärd i förbudshänsynde. Men spritintresset åberopar med rasande kraft, stött af tryckpressen i allmänhet, och i synnerhet i "Appell", hvilket senaste organ dock saknar såväl uppgift som betydelse. De behållna nykterhetemotiverna äro emellertid rätt många, och era naturligt nog ha ett enbart samband intages. Det är endast i smärre delar äskerierna skiljas. Liberala samlingspartiets framställning tillrägga sig den största uppmärksamheten. Det heter i motiveringarna delvis bland annat: "Ehuru icke alla af oss motionärer äro beredda att biträda hvarje detalj af det förslag, som nu framläggas, så icke några föregående principer och det väsentliga i dess utformning. Vi äro lifligt försämrade därom, af den största betydelse för vårt folks utveckling och vid skapande af större samhällslycka, och vilja därför vänta förorda, att riksdagens uttagade vårt förslag till behandling under den fasta församlingen."

Så öfvertädda argumentera de frinnade, väl vetande, att folkets majoritet står bakom deras ord, men likväl torde man få bevittna, att högers i första kammaren, ehuru ett par af dess egna män motionera i frågan, kommer att afslå framställningen. Ännu har den nykterhetsfrågans utgång ännu icke varit bestämd. Herr Trygger är den konservativaste högerrörelsen, som haft ett parti i sin hand, sedan på 80- och 90-talen, då de gamla utrikesministererna Kennedy och Benedix voro med och bestämde. Sådan är ställningen för närvarande.

Men däremot torde man kunna vänta litet större medberedhet i frågor rörande större upplåtande af bremmede och understöd till det mindre jordbruket. Det finnes nämligen en faktor, som man för närvarande hyser stor respekt för — emigrationen. Canada har kommit på modet, och det diskuteras för närvarande med stor öfver i skilda kretsar angående jordbruksmöjligheterna där. Högerrörelsen malar allting i de svartaste tankbaraste färger. Något litet torde väl vara sant, men mycket är rent försäkringslikt färgdrag. För resten tycker jag, att det är ganska härskligt, att Canada finnes till, ty däromen tvingas vederbörande att upplåta jord på drägliga villkor här jemtas. Det har under de sista åren gjorts ganska mycket; och största förtjänsten börjar Stockholms förtärförbrukare Carl Lindhagen, som sedan mer än ett år äro värd på nationens dåliga samvete härvidlag, tills åtgärder ändligen månde vidtagas. Nu upplåtas årligen många odlingslöcher på statens mark, särskildt på fruktbara ställen i Norrland; men många större

GODA TIDER I SVERIGE.

Ej bestämda tecken till försämrade konjunktioner. En inträskat utredning.

Socialstyrelsen i Sverige har genom utsända frågeformulär inhämtat några uppgifter från tusentals arbetsgivare rörande arbetsmarknaden under årets första kvartal. Svar ha inkommit från 2,502 arbetsgivare med 263,671 arbetare och äro i hög grad representativa, särskildt hvad landets storindustrin angår.

Frånseend den afmattning i näringslivet, som alltid medföljer lågsäsongen under vinteren, kan arbetsmarknaden fortfarande betraktas såsom synnerligen tillfredsställande, med tillräckligt antal arbetstillgångar som motsvarande kvartal föregående år. Den goda ställningen framträdde med särskild tydlighet i af socialstyrelsen upprättad statistik sammantaget. Enligt denna voro ar af rapporteringen berorda arbetarna icke mindre än 71 procent anställda hos arbetsgivare dagarna tillförlitligt arbetstillgångar som mer än medelgod, under det att endast 8 procent tillhörde företag med mindre än medelgod arbetstillgång. För första kvartalet 1913 utgjorde motsvarande procenttal till 71 och 6.

Läget på arbetsmarknaden har sålunda — säger socialstyrelsen — på det hela taget varit lika gynnsamt som under första kvartalet föregående år. Och fortfarande kan man — dock med undantag för malmförädlingsindustrin — icke spåra något afgörande tecken på försämrade konjunktioner.

POST SCRIPTUM.

Sångarförbundet håller konvent efter sängarförbundet i Minneapolis. Vid konventet torsdagen d. 11 juni utgav Worcester, Mass., som staden där nästa stora sängarfäst, år 1918, kommer att hållas. Till ordförande för förbundet valdes fabrikör George E. Jepson från Worcester, Mass.; 1ste vice ordf., Ernst Francke, Pittsburg, Pa.; 2de vice ordf., Fred Bolling, Chicago, Ill.; prot.-sekr., N. Otto Johnson, Chicago, Ill.; festsekr., Rudolf Sundin, Worcester, Mass.; finanssekr., C. M. Carlstedt, Moline, Ill.; kassar, Gustaf E. Johnson, Worcester, Mass.; chefdirigent, Joel Mossberg, Chicago, Ill.

Att representerna sängarförbundet vid svenskarnas vecka vid Panamautställningen i San Francisco nästa år valdes Charles K. Johansen från New York, William Dahlen från Chicago och Hjalmar Nilsson från Minneapolis.

Bland öfriga fattade beslut må nämnas, att förbundet beslöt resa ett monument på afliden direktör Arvid Åkerlunds graf i Upsala kyrkogård. Herr Trygger är den konservativaste högerrörelsen, som haft ett parti i sin hand, sedan på 80- och 90-talen, då de gamla utrikesministererna Kennedy och Benedix voro med och bestämde. Sådan är ställningen för närvarande.

hergårdar ha äfven under de sista årens stycks för småbrukssändamål. För att nu från statens angelägenheter ett ögonblick öfvergå till kommunen, kan nämnas, att spärvisfolket i Stockholm bereder sig på strejk. Sedan storstrejken 1909, då lönera nedprissades för de tillströmmande strejkbrytarna, har det varit skälligen uselt, såväl vid södra som norra bolaget. Men nu har talanmodet brutit. De, som en gång utträdde som arbetsvilliga, ha nu organiserat sig och äro anslutna till kommunalarbetsförbundet och arbetarrekompnen. Bolagen, de näckstyva i hela landet, vägra att förhandla med löfverkningens, mycket mindre för lönetillskott — 100 kr, i månaden är allt hvad som betalas — och därför torde såväl förare som konduktörer inom kort nedläggas arbetet. "Svenska vakten", en reptilorganisation bland öfverklassen, bereder sig på att ingripa, säges det, men troligt är i alla händelser, att bolagen denna gång måste falla till föga, ty till och med högryssen anser spärvispersonalen svältförena.

Alfred Kämpe.

Värnskatteförslag.

Den kungliga propositionen om värnskaft har framläggits i svenska riksdagen.

Rikedomen beskattas.

KONUNGEN OCH HANS HUS VILJA BETALA SKATT.

Vid riksdagens sammanträde den 3 juni framlades den behållna propositionen om en värnskaft, att fördras på 3 år.

Som man minnes hade hr Staffvitt Karlskronalshöfdats denna skatt. Han hade beräknat den till 45-50 mill. kr. Men den nuvarande regeringen har påstått höjda beloppet ånda till 75 millioner, och äfven hr Staffvitt har sedan framhållit att kanske icke ens detta räcker. Till följd häraf ha också skatteskälarna måst sättas högre än förut bestämt. Så skall exempelvis för en inkomst på 5,000 kr. erläggas en värnskaft af 75 kr. i stället för af hr Staffvitt beräknade 50 kr. för en inkomst af 10,000 kr. 219 kr. i stället för 100 kr., för en inkomst af 100,000 kr. 7,445 kr. i stället för 6,000 kr. o. s. v. Hvar skatten på förmögenhet beträffande, hade hr Staffvitt ansett, att 50,000 kronor för förlit skattefria, under det att det nu framlagda förslaget sänker den frägävarande gränsen till 50,000 kr. osv.

Vid fastställande af proportionen mellan börd och enskilda har man utgått från att låta de förra, liksom i fråga om inkomst- och förmögensskatten, betala om, 30 procent, de enskilda resten. Hvarvidlag denna således bolaget att betala omkring 22-500,000 kr., de enskilda 52-500,000 kr. Det är från denna utgångspunkt man sedermera i fråga om kolla g kommit till det resultatet, att skatten bör börja med 30 öre för hvarje 100 kronors vinst — försvärdt den utgången till 5 proc. af aktiekapitalet — och sedan stiga hastigt, så att vid 8 1/2 procent vinst skatteprocenten i inkomst- och förmögensskatten passeras, hvarrefter progressionen fortsätter upp till 15 1/2 kronor för hvarje 100 kronors vinst (vid vinst öfver 100 procent på kapitalet), mot endast 9,85 i inkomst- och förmögensskattens, och i fråga om enskilda har man funnit, att af förmögensdel behöfvor en tiendedel ingå i det taxerade beloppet och att skatteprogressionen bör stiga från 1 1/2 procent af ett taxerat belopp af 5,000 kr. till ett maximum af 12 procent vid ett belopp af 553,700 kronor. Såsom utgående skattegräns för inkomst utan tillhörande förmögenhet har man satt 5,000 kr. och i fråga om förmögenhet 30,000 kronor. Att afgöra, när skattskyldighet bör inträda i fall af blandade inkomster, dvs. vid arbetsinkomst i förening med förmögensinkomst, har varit svårare. Man har stannat vid att i sådana fall inkomst utgör 2,600 kronor alltså skall vara fri från skatt, liksom förmögenheten under 10,000 kr.

Det har naturligtvis sitt stora inträse att se hur det af enskilda utgående värnskattebeloppet kommer att fördela sig på olika inkomster och förmögenskategorier. Det framgår i afseende häråt att skattskyldiga med högst 5,000 kronors taxerat belopp betala endast 1.16 procent af värnskaftens totalsumma, samt vid det deras sammanlagda taxerade belopp utgör nära tre gånger så stor andel i hela det taxerade beloppet. Man finner vidare, att taxerade belopp t. o. m. 40,000 kronor, hvilka utgående något öfver hälften (51.60 proc.) af det sammanlagda för värnskaft taxerade beloppet, hvilka betala mindre än en fjärdedel af det sammanlagda värnskattebeloppet. De återstående falla alltså på taxerade belopp öfver 40,000 kronor; och betydligt öfver hälften värnskaftens summa faller på taxerade belopp öfver 100,000 kronor, ehuru dessas andel i det sammanlagda taxerade beloppet trots den tillhörande stora förmögensdel endast är 39.93 procent. Hvarv slutligen beträffar den högsta gruppen — taxerade belopp öfver 550,000 kronor — betala dess 96 skattskyldiga sammanlagt öfver en femtedel af totalbeloppet värnskaft på enskilda personer.

Några exempel på värnskattebelopp för enskilda: För ett taxerat belopp af 500,000 kronor erlägges en värnskaft af 75 kronor, för 8,000 150 kr., för 10,000 210 kronor, för 15,000 380 kronor, för 25,000 845 kr., för 40,000 1,845 kr., för 50,000 2,645 kr., för 75,000 4,945 kr., för 100,000 7,445 kr., för 200,000 19,195 kr., för 500,000 39,195 kr., för 1 million 120,000 kr. I det taxerade beloppet ingår, som förut nämnts, äfven en förmögensdel, vid föredragningen i statsrådet af värnskatteförslaget afgaf konungen följande förklaring: "I detta sammanhang önskar jag till protokollet uttala, att jag afvensom öfriga medlemmar af det kungliga

huset, äro med hänsyn till det med värnskaften åsyftade stora fosterlandskasta målet sinnade att bidraga till denna skatt med belopp, motsvarande hvad som skulle utgått, därest vi hade varit underkastade allmänna bestämmelser om skattskyldighet."

Det är naturligtvis värt att påminnas om, att värnskaften för ett och samma belopp utgör för olika personer olika storheter, enligt den förmögensdel som utgör den grund för värnskaften. Detta är naturligtvis värt att påminnas om, att värnskaften för ett och samma belopp utgör för olika personer olika storheter, enligt den förmögensdel som utgör den grund för värnskaften.

UR SENASTE SVERIGESPOST.

Goda skördensskåder. — Seglingsolycka. — Svenskt trådlöst telegrafsystem.

Det upplyses nu genom meddelanden från olika delar af landet att de redan förut i allmänhet rätt goda skördensskåder efter regnet ytterligare förbättras. Torrar före regnet har gjort att i Stockholmsstråken särskildt rotfruktarna fått illa. Hvarv den t. o. m. måst säas nu flera gånger i Stockholm. I den för öfrigt högråden och höstvetet visat sig löfvande. I Södermanland har regnet varit särskildt välgörande efter den svåra torkan. Östergötland har visserligen under de senaste nätterna utsöms af ganska svåra nattfrysningar på låga markar rätt illa åtgädd rotfruktarna och här och hvar äfven ibland halvgräset. Som totalomsländ m. l. emellertid; att såväl hörså som värsåd står mycket vackra. I Värmland har man däremot fått alldes för litet regn. Här i det nedre del af det ämnade dagarna kan skörden ännu bli god, men åter regnet vänta på sig. befara landmännens det värsta. I Norrland, som man ännu icke hunnit afsluta värsådet, öskar man likevad öfverallt vara regn. Någon fara anses dock ingeständes föreligga. Från Sydsvenska äro underberedelserna mycket goda.

En seglingsolycka timade den 2 juni i Torhamn skärgård. 78-åriga fiskaren A. Håkansson och hans 20-åriga son Karl seglade nimmigen om kull utanför Svaughalla. Då de alltid lefvat af fisket som tillfälligt arbetare, skades de ej förrän nästa dag, då man fann dem båda och den yngre Håkansson sittande insjänd i riegen. Än den äldre Håkansson har man ännu ej funnit något som helst spår.

Ett svenskt trådlöst telegrafsystem har uppnått af marinarintendenten Ragnar Rendahl. Detta svenska system är delvis bygd på ny princip. — Karlskrona-Tidningen har vid samtal med en sakkunnig inhämtat, att de skador, som påsarbärens "Tapperheten" erlidit, numera befunnits mer omfattande och af betydligt svårare beskaffenhet, än hvad man hittills förmodat.

Nestor bland Sveriges nuvarande historiker, f. d. universitetsbibliotekarien Claes Annerstedt i Upsala fylldes den 7 juni sitt trehundraelnde sekel.

Som bekant innehöll tidningen "Dagen" ett par dagar efter interpellationsdebatten i Andra kammaren den uppgiften, att f. d. krigsministeren dr David Bergström skulle ha utskänt en förtrolig cirkulärskrivelse, hvarv lik den af krigsministeren. Namnmarkslid utsända och gående ut på att de förtroliga ur utskänt en anvisning rörande uttalanden från deras sida om (Forts. å sid. 5.)

Sjoolyckor.

North German Lloyd ångaren Kaiser Wilhelm II, som i onsdags lämnade Southampton med tusen passagerare ombord, sammanstötte samma dag under dimfå med spanningsångaren Incester från Liverpool. Kaiser Wilhelm II fick ett stort hål midskips. Ångaren gick in till Southampton i för undersökning.

Jättemånöver i Ryssland.

Från interntid till i Ryssland framhålls följande angående den jättemånövern.

I Ryssland äro afständerna mycket stora och förbindelserna i allmänhet dåliga. Dessa båda moment utesluta en vintermånöver. Befolkningen består vidare till största delen af bönder. För dessa äro värna och sommarviktiga årstiderna. under hvilka man ej gärna vill forsägra arbetskraften utan att riskera landets välfärd. Så återstår endast hösten för månövern.

Åf denna anledning inträffa hvarje år höstmånöverser. Det vore alltså absurd att draga oroadt stullningnar härför.

"Dagens" Tageszeitung tillägger: De ryska förberedelserna öra oss ej, men de förtjåna uppmärksamhet, hvilka äro deras orsaker må vara. Men hvarför oroa denna uppmärksamhet ryssarna?

Undersökning.

Undersökningen af olyckan med Empress of Ireland började förliden vecka.

Motsägande uppgifter.

LORD MERSEY ÄR KOMMISSIONENS ORDFÖRANDE.

Den Kommission som tillsattes för att undersöka olyckan med Empress of Ireland den 29 maj, började i tisdags i s. sitt arbete i Quebec. Som ordförande fungerar Lord Mersey, medlem af brittiska öfverhuset. De afrika medlemmarna i kommissionen äro domarna Routhier och McLeod. Mr. Newcombe jämte mr. Belleau och mr. Johnson, deputy marin- och fiskeriminister, representerade den federala regeringen. C.P.R. representanterna af Butler, Aspinall från London, A. R. Holden, S. E. Meredith från Montreal och E. W. Beatty. De högre officerarna och ingenjörerna på Empress representerades af Aime Geoffroy från Montreal och A. C. M. Thomas från Quebec. C. A. Duels representerade Stora Stads ägare och med honom voro C. S. Haigh och J. W. Griffin från New York.

Sedan kommissionen öppnats, gaf mr. Newcombe en öfverblick öfver olyckan. Han sade, att det för C.P.R. varit omöjligt att med bestämdhet fixera dödstalen, emedan så många europeiska främlingar befunnit sig ombord. Men man trodde nu, att 1,014 omkommit och 430 räddats. Mr. Newcombe sade vidare, att katastrofen kräflde den mest noggranna undersökning, icke blott för att få reda på orsaken till den, utan äfven för att låta något för framtiden.

Första dagen hörde kapten Kendall, Empress of Irelands kapten, samt Alfred Tuftenes, förste officeren på Stora Stad. Deras vittnesmål voro i mångt och mycket motsägande. Kapten Kendall påstod, att hans fartlyd stod stilla, då det samma kollade med Stora Stad. Mr. Tuftenes, som är utexaminerad sjöman från Norge, uppgaf att Empress lagt sig mitt i vägen för Stora Stad, som hade rättva vägen. Stora Stad hade icke ändast sin kurs, då den först sig Empress, hvilken korsade den norske lastångarens borb.

Onsdagens förhör bragte icke mycket nytt ius öfver saken, utan syntes den blifva än mer tilltrasslad därigenom att officerarna på Empress och Stora Stad vittnesmål voro totalt motsägande. Mr. Tuftenes, som äfven nu hördes, motsade kapten Kendall uppgift, att ångpannorna gånomborrats. Kapten Anderson på Stora Stad förklarade, att en toort, som C.P.R.'s representant, mr. Aspinall, uppställt, att Stora Stad skulle hafva gått med stor hastighet, icke hafva streck, emedan Stora Stad, så tungt lastad som den var, skulle helt och hållet följt genomsträngt Empress, om den gått med tio knop. Lord Mersey kländrade mr. Tuftenes, därför att han icke kallat upp kapten Anderson ensamt utan sitt dimman kommand. Edward Jones, förste officer på Empress of Ireland, framlade en förklaring, som i de flesta punkter öfverensstämde med kapten Kendall uppgifter.

Under fredagen hörde James Francis Galway, en kvartermästare på Empress. Denne påstod, att Empress of Ireland icke kunde styras ordentligt, att något fel visat sig på följret endast några timmar före olyckan samt att fartlyct icke kunde hålla kursen på floden. Lord Mersey vilde emellertid icke sätta till den i historia. På eftermiddagen hölls en konferens af advokaterna. Denna press of Ireland och Stora Stads befattade en resolution, hvarv både Empress tillfrågats från ankbländes för foghet, som framkommit mot några af dem.

Internationell konferens.

I Sverige och Norge ha de länge fruktat för, att Ryssland skulle lägga embargo på Spetsbergen och omkringliggande öar, som brukade på under namnet "Ingen mans land". Där finnas rika kolager, som tre månader hvart är bearbetade af engelsmän, normän och ryssar, som tagit lagen i egen hand, och rundt omkring äro upprätta fiskeläpser. Den 15 juni sammanträdde i Kristiania en konferens af delegerade från Forenta Staterna, Ryssland, Sverige och Norge skulle söka ge ifrågavarande öar en af dem alla godkänt styrelse. Det är att hoppas att de skola lyckas.

Stvår grufvolycka.

Två hundra grufvare blefvo i fredags instånda i Vielle Marinave grufvan nära Liege, Belgien, då eld bröt ut i grufvan. Två hundrafv de ras kamrater undkommo, då alarm gaf. Man har gjort allt för att om möjligt rädda de instånda.

Hjältinnan dog.

Stella Peterson, som blef svårt skadad i den hemska explosionen i Macoun, Sask., den 20 april, afled i onsdags i General hospital i Winnipeg efter att hafva utsatt förfärliga lidanden. Hon var endast 23 år gammal. Hon sores närmast af en omstörtad och flera bröder, hvilka hon genom sitt arbete uppehållit. De medel, öfver 1,000 dollars, som insamlats till hennes förmån, komma att gifvas till hennes moder. Familjen Peterson kom för några år sedan från Island.

Rekord på motorcykel.

Ett nytt motorcykelrekord slogs i fredags i Paris af Egg, som på en timme åkte 70 mil 225 yards.

ATTENTAT MOT TSAREN.

Nihilister lägga en dynamitbomb på den järnväg, tsaren, tsarinnan och kronprinsen resa.

Hjertsitande scener.

ENDAST CIRKA FYRTIO ARBETARE BEHÅLLT I GRUFVAN. TÄCKTA RÄDDADE.

Den hemska olyckan afusser den andra. Knappast hade man hämtat sig från den olyckliga sjöolyckan, förrän upprepade gånger kommer om en annan förfärlig olycka, som kräft några hundra människoliv, denna gång i en gruva.

I Hillcrest, en liten ort i Alberta, utspelande i fredags förfärliga scener. Kl. 7.30 på morgonen gingo 236 arbetare ned i grufvan vid staden och två timmar senare inträffade en förfärlig explosion, som följdes af långa murflingor under jorden. Måskinet ut till grufvan No. 1 kastades upp i luften och korsades fullständigt. Tjocka, svarta rökmoln stego upp från grufvningen, och arbetarna utanför grufvan förstod genast, att en förfärlig olycka inträffat. Tio minuter senare komo grufvare arbetare, som undgått döden, springande från grufvan i grupper på två och tre. Mellan fyrtio och trettio kommo på detta sätt springande och berättade, att flere ännu voro vid lif nere i grufvan.

På tio minuter hade man organiserat sig, och flere gingo genast ned i grufvan för att hjälpa dem, som genom explosionen blifvit instånda. Ett dussin öfver mer af daskigt fiok man upp levande. Man förstod då, att de två hundra, som voro kvar i grufvan, voro förlorade. På 1.200 fots djup med gasfylld luft att andas kunde knappast några ännu lefvat. Räddarna fortsatte dock energiskt sitt arbete.

Fyrtio grufvare lyckades man få upp från en grufva, och af dessa voro tretton skadade, somliga ganska svårt. Man tror dock, att alla komma att lefvat. Femtio fyra lik fördes den första dagen upp till grufvningen, och af dessa hafva fyrtio två identifierats. De öfriga voro så illa tilltygda, att det torde blifva svårt att identifiera dem. Bland de identifierade märks två med namn, som tyda på skandinavisk härkomst, nämligen John Pearson och Fred Johnson. Grufvans superintendent, J. S. Quigley, har äfven omkommit.

Grufvare utspelas, då nyheten om olyckan spred sig till den lilla staden och när den döda kroppen efter den andra fördes upp i luften. Där var kvinnor, som förtort sina män, där var barn, som förlorat sina fäder, och där var rungo i strommar. Man trängdes kring grufvningen i den förhoppningen att möjligen få höra, att en älskad anförmynd ännu var vid lif. Men i de flesta fall blefvo förhoppningarna grymt gäckade.

Hela fredagen gick en begravningsprocession af lik från grufvan till tvättstugan, där liken lades i långa rader, täckta endast af grova filtar. Många af dem hade blifvit förfärligt illa tilltygda, med brunna lemmar och öppna öron.

Så snart underrättelsen om olyckan spred sig, komo extratåg med läkare och förbandsartiklar genast till platsen. Det var många händer, som deltog i räddningsarbetet, hvilket emellertid försvårades därigenom, att eld utbröt i grufvan.

Hillerst-grufvan är en välförd och gifvande kolgruva. Den är belägen vid Crows' Nest linjen af C.P.R. 193 mil väster om Medicine Hat. Grufvan upptäcktes af C. P. Hill, som var Forenta Staternas tillgjutsteman vid Port Hill, söder om Hillcrest. Han fann denna gruva för femton år sedan, och sedan han i sin år arbetat på en gruva i mindre skala, fick han stora inträsen, såsom C.P.R., med sig.

De nominella ägarna äro från Montreal, och bolaget har upptagit omkring 1,300 ton om dagen, som inkompts af järnvarer.

Staden Hillcrest är egentligen endast ett grufvare, och ingen annan industri är grufvningen finnas där. Fem till sex hundra arbetare hafva anställning där hela året om. Staden ligger en mil öster om Frank, där den stora olyckan inträffade för 1903, hvilken kostade 125 människor livet.

Om orsaken till den nu inträffade grufvolyckan känner man ännu intet med säkerhet. En noggrann undersökning kommer naturligtigen att anställas.

Hillerst, den 21 juni. — Senaste officiella siffror äro: ingångna i grufvan 237, räddade 48, dödade 189, påträffade lik 181.

Rekord på motorcykel.

Ett nytt motorcykelrekord slogs i fredags i Paris af Egg, som på en timme åkte 70 mil 225 yards.

Grufvolycka.

En häftig explosion i Hillcrest grufvan i Alberta utsläcker cirka två hundra lif.

Hjertsitande scener.

ENDAST CIRKA FYRTIO ARBETARE BEHÅLLT I GRUFVAN. TÄCKTA RÄDDADE.

Den hemska olyckan afusser den andra. Knappast hade man hämtat sig från den olyckliga sjöolyckan, förrän upprepade gånger kommer om en annan förfärlig olycka, som kräft några hundra människoliv, denna gång i en gruva.

I Hillcrest, en liten ort i Alberta, utspelande i fredags förfärliga scener. Kl. 7.30 på morgonen gingo 236 arbetare ned i grufvan vid staden och två timmar senare inträffade en förfärlig explosion, som följdes af långa murflingor under jorden. Måskinet ut till grufvan No. 1 kastades upp i luften och korsades fullständigt. Tjocka, svarta rökmoln stego upp från grufvningen, och arbetarna utanför grufvan förstod genast, att en förfärlig olycka inträffat. Tio minuter senare komo grufvare arbetare, som undgått döden, springande från grufvan i grupper på två och tre. Mellan fyrtio och trettio kommo på detta sätt springande och berättade, att flere ännu voro vid lif nere i grufvan.

På tio minuter hade man organiserat sig, och flere gingo genast ned i grufvan för att hjälpa dem, som genom explosionen blifvit instånda. Ett dussin öfver mer af daskigt fiok man upp levande. Man förstod då, att de två hundra, som voro kvar i grufvan, voro förlorade. På 1.200 fots djup med gasfylld luft att andas kunde knappast några ännu lefvat. Räddarna fortsatte dock energiskt sitt arbete.

Fyrtio grufvare lyckades man få upp från en grufva, och af dessa voro tretton skadade, somliga ganska svårt. Man tror dock, att alla komma att lefvat. Femtio fyra lik fördes den första dagen upp till grufvningen, och af dessa hafva fyrtio två identifierats. De öfriga voro så illa tilltygda, att det torde blifva svårt att identifiera dem. Bland de identifierade märks två med namn, som tyda på skandinavisk härkomst, nämligen John Pearson och Fred Johnson. Grufvans superintendent, J. S. Quigley, har äfven omkommit.

Grufvare utspelas, då nyheten om olyckan spred sig till den lilla staden och när den döda kroppen efter den andra fördes upp i luften. Där var kvinnor, som förtort sina män, där var barn, som förlorat sina fäder, och där var rungo i strommar. Man trängdes kring grufvningen i den förhoppningen att möjligen få höra, att en älskad anförmynd ännu var vid lif. Men i de flesta fall blefvo förhoppningarna grymt gäckade.

Hela fredagen gick en begravningsprocession af lik från grufvan till tvättstugan, där liken lades i långa rader, täckta endast af grova filtar. Många af dem hade blifvit förfärligt illa tilltygda, med brunna lemmar och öppna öron.

Så snart underrättelsen om olyckan spred sig, komo extratåg med läkare och förbandsartiklar genast till platsen. Det var många händer, som deltog i räddningsarbetet, hvilket emellertid försvårades därigenom, att eld utbröt i grufvan.

Hillerst-grufvan är en välförd och gifvande kolgruva. Den är belägen vid Crows' Nest linjen af C.P.R. 193 mil väster om Medicine Hat. Grufvan upptäcktes af C. P. Hill, som var Forenta Staternas tillgjutsteman vid Port Hill, söder om Hillcrest. Han fann denna gruva för femton år sedan, och sedan han i sin år arbetat på en gruva i mindre skala, fick han stora inträsen,